

Statlig eierskap Det siste aspektet som vil bli trukket frem, er den rødgrønne regjeringens linje om et aktivt eierskap versus respekt for folkeretten. Utenriksministeren har ved gjentatte anledninger understreket viktigheten av folkeretten for Norge som et lite land i en globalisert verden. Derimot ser man svært lite av dette i sammenheng med bedrifter med stort statlig eierskap. Nylig avslørte Norwatch at Yara, med statlig eierskap ved Nærings- og handelsdepartementet, hadde importert fosfat fra Vest-Sahara. Dette strider mot folkeretten, og det er til og med sterke anbefalinger mot handel med Vest-Sahara i Utenriksdepartementets retningslinjer for norske bedrifter, men dette ser ikke ut til å hindre slik urettelig aktivitet.

Bedriftenes samfunnsansvar (CSR) i for eksempel StatoilHydro kommer hovedsakelig fra lovgivning, og ikke fra direkte eierskap, slik professor Dag Harald Claes påpekte den 11. september på et seminar om temaet. Dette er nok et område hvor regjeringen innbiller befolkningen at de styrer bedrifter med statlig eierskap til å ha en mer etisk profil – deriblant i folkerettslige spørsmål.

Troverdig utenrikspolitikk Da utviklingsutvalget la frem sin rapport den 9. september om hvordan Norge kan få en mer samstemt utviklingspolitikk,

var dessverre mange av prognosene begredelige om hvorvidt det faktiske vil føre til noen reelle endringer i regjeringens politikk. Unge Venstre ser det som helt essensielt at man er nødt til å ha et samsvar mellom norsk innenriks- og utenrikspolitikk. Å ha en mer human asylpolitikk, mer handel med u-land i en kombinasjon med bistand og lovfeste flere etiske krav til bedrifter gjennom lovverket, er alle en del av våre prinsipper. Dette er nødvendig for å ha en mer troverdig utenrikspolitikk. Uten slikt samsvar har Norge ingen legitimitet i sine krav i de internasjonale fora.

Disse målene er også viktig fordi det vil føre til global utvikling som sådan. Det har lenge herjet en feilaktig fremstilling om effektene av slik samstemt politikk fra en del politikere fra Sp og Ap for å tilfredsstille interessegrupper som disse regjeringspartiene har sterke tilknytninger til. Unge Venstre anerkjenner derimot de positive virkningene som vil komme med mangfold i befolkningen, mer handel med u-land og etisk handel. De negative virkningene fra regjeringens lukkede, proteksjonistiske og uetiske politikk vil påføre individer i Norge, så vel som i resten av verden, betydelige tap, mot at regjeringspartiene fisker stemmer blant de gruppene som skriker høyst. Hvor er da legitimiteten i regjeringens politikk? ■